

החֵיט והדג

שֶׁר הָעִיר רוֹמִי שָׁלַח אֶת עֲבָדָיו לִקְנוֹת לוֹ בָּעָרֵב יוֹם
כַּפּוּר דָּגִים לְסַעוּדָה הַמִּפְסָקֶת, וּכְשֶׁהִגִּיעַ לַשּׁוּק רָאָה
שְׁנַשְׂאָר שֵׁם רַק דָּג אֶחָד בַּחֲנוּת הַדָּגִים, בְּכָל הַשּׁוּק
הָיָה רַק דָּג אֶחָד, וְעֲבָדָיו שֶׁל שֶׁר הָעִיר בִּקֵּשׁ לָרְכוּשׁ
אוֹתוֹ. לָפֶתַע, הִגִּיעַ חֵיט יְהוּדִי וְהָצִיעַ לַמוֹכֵר מַחִיר
גָּדוֹל יוֹתֵר. הַחֲלוֹ הַשְּׂנִים לְהִתְמַקְּחַ עַל הַמַּחִיר, זֶה
מַעֲלָה אֶת הַמַּחִיר וְזֶה מַעֲלָה אֶת הַמַּחִיר. עַד שֶׁלְבַסּוֹף
רָכַשׁ הַחֵיט הַיְּהוּדִי אֶת הַדָּג תַּמּוּרַת סָכּוּם עֵתֶק שֶׁל
12 דִּינָרִים. הָעֶבֶד לֹא הָצִיעַ מַחִיר יוֹתֵר גָּדוֹל וְהַחֵיט זָכָה בּוֹ.

בְּסַעֲדַת הַצְּהָרִים כְּשֶׁאָכַל הַשֶּׁר אֶת אַרוּחָתוֹ הוּא גָעַר בְּעֲבָדָיו:
"הֵיכֵן הַדָּג?"

"אֶת הָאֶמֶת אוֹמֵר לְךָ" הִשִּׁיב הָעֶבֶד. "הֵייתִי בַשּׁוּק וַיְהוּדִי רָכַשׁ אֶת הַדָּג הַיְּחִיד שֶׁהָיָה
שֵׁם בַּמַּחִיר עֵתֶק. הָאֵם הֵייתִי רוֹצָה שְׁאֲבֹזֶז סָכּוּם גָּדוֹל כָּל-כָּךְ עַל דָּג?"
"הַיְּהוּדִי הוּא עָשִׂיר כֹּה גָדוֹל!" קָרָא הַשֶּׁר. "וְהוּא מַעֲלִים מִסִּים וְלֹא מַדּוּחַ עַל הַכִּנְסוֹתָיו
לְמַלְךְ!"

"לֵךְ וּקְרָא לוֹ", צָוָה שֶׁר הָעִיר אֶת עֲבָדָיו.

הִגִּיעַ הַיְּהוּדִי בַּפְּנֵי הַשֶּׁר.

"חֵיט יְהוּדִי, מַדּוּעַ קִנִּיתָ דָּג בַּמַּחִיר גְּבוּהָ כָּל-כָּךְ?"

"אֲדוֹנִי" הִשִּׁיב הַחֵיט. "יֵשׁ לָנוּ יוֹם אֶחָד בְּלוּחַ הַשָּׁנָה שְׁמִכְפָּר עַל כָּל חַטָּאֵינוּ. וְכַאֲשֶׁר

מִגִּיעַ יוֹם כֵּזֶה, הָאֵם לֹא אֶעְנִיק לוֹ כְּבוֹד רָאוּי?"

הִבִּין הַשֶּׁר אֶת דְּבָרָיו וּפָטַר אוֹתוֹ לְשָׁלוֹם.

בוֹרָא הָעוֹלָם שָׁלֵם אֶת שְׁכָרוֹ שֶׁל הַחֵיט: הוּא מָצָא בְּתוֹךְ בֶּטֶן הַדָּג מְרַגְלִית אוֹתָהּ מְכַר
וּמְמַנָּה הַתַּפְרִיט כָּל חַיּוֹ.

(על-פי בְּרֵאשִׁית רַבָּה, יא)